

20/10/2014

שרת הבריאות, גב' יעל גרמן

שר האוצר, מר יאיר לפיד

ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו

הנדון: קריסת מערכת הבריאות בישראל

שלום רב,

פרויקט "מכתבים לבריאות" הוא יוזמה פרטית של אנשים המבקשים להעלות על הכתב את סיפוריהם האישיים, כדי לחלוק עמכם את התלאות והמצוקה שנגרמו להם בשל חוסר יכולתה של מערכת הבריאות להעניק להם טיפול הולם. במכתבים יומיים אלה נפרוש בפניכם את הסיפורים הכואבים מבתי החולים, המרפאות, מוקדי החירום ושאר הנציגויות שנמצאות בתחום אחריותו של משרד הבריאות. אנו תקווה שהשיתוף של סיפורים אלה יעזור לכם להבין את חומרת המצב ולפעול במלוא הנכונות והדחיפות כדי לתקנו.

לפניכם סיפורה של יעל מדצמבר 2013, על אמה שהושארה בגפה אחרי ניתוח ראש ללא השגחה בשל מחסור באנשי צוות:

"לפני כשנה אמא שלי הייתה צריכה לעבור ביופסיה בראש (סיטואציה שהיא בפני עצמה מלחיצה, למרות שהניתוח עצמו פשוט יחסית) בבית החולים גדול בירושלים.

אחרי ניתוח ראש צריך לעבור סי.טי. כדי לוודא שאכן הכול עבר בשלום ואין דימום פנימי וכדומה. כשלקחו אותה מחדר התאוששות לסי.טי. ואמרו לנו שאנחנו יכולים לחכות לה בחדר, האמנו להם, ועלינו לחכות. מסתבר שזו הייתה טעות. אחרי שחיכינו וחיכינו, דודה שלי ירדה לברר מה קורה, וכשמצאה את חדר הסי.טי. - כי מתוך שתי מכונות סי.טי. בבית החולים, אחת הייתה מושבתת, והתברר שהיא צריך להגיע לשנייה, של חדר מיון - מצאה את אמא שלי ישנה בחוץ, בלי שום השגחה. העובד שגלגל אותה לשם מחדר התאוששות פשוט השאיר שם את המיטה, בלי לומר כלום, בלי לדווח לטכנאי בפנים, והלך, ואמא שלי, שעדיין הייתה מותשת וקצת מטושטשת, פשוט נרדמה.

ומכיוון שזה היה הסי.טי. של חדר מיון, היה שם בלגן נוראי. אין תור מסודר, אלא איש איש לעצמו; בכל פעם שהדלת נפתחת כל הנוכחים צובאים עליה בתקווה להיכנס סוף סוף. איש מבוגר אחד, עם תחבושת על הראש ועגלת-שוק ביד, התלונן בקול שנמאס לו לחכות ושם לא יכניסו אותו הוא ילך הביתה. הטכנאי, שעמד לבדו מול כל הקהל הזה, כנראה פשוט לא שם לב לאמא שלי, והיא מצדה הייתה תשושה, כאמור, ונרדמה, ולא יכלה לצעוק ולהידחק עם כל השאר.

אז אישה אחרי ניתוח ראש שוכבת במסדרון, בין כל שאר האנשים (וזה אותו מסדרון שבו גם עוברים אנשי הניקיון עם עגלת הזבל, אגב), בלי תשומת לב מינימלית מאף איש צוות.

רק כשירדנו לשם והרמנו קול הטכנאי הסכים שכן, צריך לעשות לה סי.טי. תכף, והכניס אותה - וזה כבר היה לפחות שעה אחרי שיצאה מחדר התאוששות, אם לא יותר.

אני מבינה שיש עומס, אבל איך מצב כזה הגיוני בכלל? למה השאירו אותה לבד?"

מאז שנת 1976 לא עודכנה מערכת התקינה הקובעת את מספרי הרופאים, האחיות, מיטות האשפוז ואמצעים חיוניים נוספים בבתי החולים ובמרפאות. משנה זו ועד התקופה הנוכחית, אוכלוסיית ישראל גדלה מ-3.5 מיליון איש ליותר מ-8 מיליון. כל ההבטחות להוסיף תקנים לאנשי צוות ומיטות אשפוז טורפדו בשל חוק ההסדרים ולא מומשו.

ממשלות ישראל לדורותיהן הזניחו את תיק הבריאות. מערכת הבריאות בישראל כבר לא נמצאת "על סף קריסה", היא קורסת בפועל. כעת האחריות נמצאת בידיכם.

אנו, אזרחיות ואזרחי ישראל הסובלים מדי יום כתוצאה מההזנחה המתמשכת, דורשים להציב את שיקום מערכת הבריאות בראש סדר העדיפויות הלאומי, ולייחס לתקציב ולקשיי התפעול של מערכת הבריאות את אותה מידת חשיבות שמוענקים לתקציב ולקשיים של מערכת הביטחון. ההגנה על חייהם של אזרחי המדינה כוללת לא רק פעילות צבאית, אלא גם את השמירה על תפקודן התקין של מערכות מצילות חיים, מאריכות חיים ותומכות באיכות החיים. אנו נמשיך להזכיר לכם מדי יום ביומו עד כמה גרוע המצב, עד שנראה שינוי לטובה מיושם בפועל.

בציפייה ובתקווה לטיפולכם המיידי,

צוות "מכתבים לבריאות"

העתקים:

חברי ועדת העבודה, הרווחה והבריאות בכנסת